

nám já jednu dědinku

Žnám já jednu dě-din-ku ma-lu-šen-ku
co v ní vo-ní rozma-ryň s ja-te-lin-ku
ci-sař Jo-sef ta-dy byu se-lský lid si za-lu-biu
a tej našej rodnej vi-sce svoje jmé-no sta-no-viu.

2.

Od trojice cestička, pěkná úzka
kouem sádku pod buďdy, nezarušta
||: cesta voní akátím, taďy sa já neztratím
taďy najdu potěšení, speš' sa k mamce nevrátím:||

3.

Našou sem já studánku blízko brodu
a z ní dívča nabírá bystrú vodu
||: až já žitko pokosím, o voděнку poprosím
a to moje potěšení do travěinky pouožím:||

Handwritten signature